

[POCUKRZYĆ *vb pf*

inf pocukrzyć.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Pokryć warstwą cukru [co]: (nagł) O powłoczeniu Cukrem rozmaitych rzeczy/ Pierśm y członkom wewnętrznym płynących. (-) RAncety z łkorek Pomorańczowych/ iako pocukrzyć: [...]
Bierze Cukier lekko wrzący/ wórzechą dziurawą/ pułczżay go ná kráiáne łkorki/ vřtáwicznie ie w panwi chybáiąc SienHerb 526b.

Formacje współrdzenne cf CUKROWAĆ.

Cf [POCUKRZENIE]

SBu